

Moeremans&Sons maakt *plug&play*-shows

die niet beogen te confronteren,

die niet beogen te schuren.

Die u niet in het gezicht willen slaan.

Of daar waar het al pijn deed.

Die niet origineel willen zijn,

vernieuwend of subversief.

Niet rock&roll en niet punk

niet trash en niet anti.

We willen u niet bang maken,

we willen u niet boos maken.

We willen u niet dwingen tot dingen die u niet wil denken.

We willen goed voor u zorgen,

dat u zich veilig voelt

en daarom nodigen we u uit...

Aangenaam, wij zijn Moeremans&Sons

Inleiding

Van 2017 tot en met 2020 vestigt Moeremans&Sons zich als een nomadencollectief vier keer voor één jaar in Leiden, Arnhem, Groningen en RoHague (een combinatie van de steden Rotterdam en Den Haag). In elke stad werken we intensief samen met een theater, een museum en een kennisinstituut en ontwikkelen samen met deze partners nieuwe filosofische voorstellingen en performances over morele dilemma's. We voltooien de *Crashtest Ibsen*-collectie, we maken nieuwe, collectief geschreven 'ideeënstukken', drie lunchvoorstellingen, een collectie theatrale museumtochten en we zetten - *plug&play* - de stap naar de grote zaal. En aan de hand van ons *sidekick*-systeem bouwen we met rasse schreden verder aan de snel groeiende *community* rond ons en onze voorstellingen. Aan het eind van 2020 hebben we in vier steden met 15 partners samengewerkt, en hebben we 16 voorstellingen in 6 collecties actief op het repertoire die direct in twee talen *plug&play* speelbaar zijn. Er is genoeg te vertellen...

1. Moeremans&Sons

Moeremans&Sons is een collectief van 10 acteurs, regisseur Sarah Moeremans en vormgever Julian Maiwald. In de afgelopen jaren maakten we de voorstellingen *My First Suicide* (2012), *Kill Your Character* (2013), *My Own Private Disaster* (2013), *Shoot The Messenger* (2014), *Crashtest Ibsen: Nora* (2015) en de Oerol-revelatie *Tempopia* (2015). Dit jaar komen daar *Crashtest Ibsen: ik zie spoken* en *Futopia* op Oerol bij.

In ons vierjarig bestaan hebben we een stormachtige groei doorgemaakt: van een groep Arnhemse toneelschoolstudenten naar een zelfstandig opererend, zelfvoorzienend theatercollectief dat op alle vlakken de innovatie zoekt. Van één voorstelling per jaar naar een actief repertoire van zes *plug&play*-shows die we kris kras door elkaar, verspreid over het hele jaar spelen. Van theatermakers naar theatermogelijkmakers die naast de artistieke verantwoordelijkheid voor hun voorstellingen ook het volledige productionele takenpakket op de schouders nemen. Van een kleine publiekskring naar een snel groeiende publieksgemeenschap aan de hand van *sidekicks*.

We zien onze voorstellingen inmiddels niet meer als afzonderlijke projecten van een paar maanden, maar als onderdeel van collecties en lange lijnen die verspreid zijn over één of meerdere jaren. Dankzij de ondersteuning die het Fonds Podiumkunsten in 2015 bood voor het *pop-up* speelmodel zetten we dit jaar de eerste stappen in het meerjarig presenteren en produceren van onze voorstellingen. Die ontwikkeling willen we vanaf 2017 een logisch vervolg geven.

In de vier jaar die voor ons liggen leggen we in vier steden met een batterij aan samenwerkingspartners verschillende collecties van voorstellingen aan. Tot nu toe maakten we voorstellingen in twee collecties: een collectie 'ideeënstukken' met dodelijke titels (*My First Suicide*, *Kill Your Character*) en de meta-dramatische *Crashtest Ibsen*-collectie. Die twee collecties maken we in 2017 'af' en starten direct drie nieuwe collecties: een nieuwe collectie ideeënstukken, nu met pornografische titels, de collectie *You Are What You Lunch* waarvoor we tevens samenwerken met Bellevue Lunchtheater, en een collectie theatrale museumtours: *Just Checking The Wall*.

Artistiek-inhoudelijk gaan we verder op de weg die we de afgelopen vier jaar zijn ingeslagen. Morele dilemma's blijven het uitgangspunt voor onze voorstellingen en filosofisch wereldrepertoire aanleiding voor denk- en schrijfwerk. Een belangrijke nieuwe inspiratiebron voor onze ideeënstukken is het filosofische discours binnen de wiskunde. Voor de museumtochten *Just*

Checking The Wall vormt beeldende kunst en de beleving daarvan het vertrekpunt. En voor *You Are What You Lunch* nodigen we filosofen uit om een essay te schrijven, dat wij vervolgens tot theatertekst versleutelen. Ook zetten we de succesvolle samenwerkingen met singer-songwriter Eefje de Visser en schrijver Joachim Robbrecht voort. Eefje componeert nieuwe a capella zangstukken voor onze ideeënstukken, en naast het voltooiën van de *Crashtest Ibsen*-collectie in 2017 schrijft Joachim het libretto voor de *Poperette*, het slotstuk van dit meerjarenplan en de eerste grotezaalvoorstelling die we op eigen kracht produceren.

2. Artistieke uitgangspunten, signatuur en activiteiten

It's an Idea not a trauma

Onze plug&play-shows (zoals we onze voorstellingen liever noemen) komen voort uit filosofische dilemma's. Filosofisch werk vormt het beginpunt voor onze voorstellingen. We articuleren onze eigen standpunten aan de hand van filosofisch wereldrepertoire (van Machiavelli tot Peter Sloterdijk) en injecteren die vervolgens in onze personages. Personages zijn verpersoonlijkingen van meningen en politieke ideeën, geen verzameling psychologie of emotionele herinneringen. Ze representeren een bepaald idee. Onze teksten noemen we zodoende 'ideeënstukken'.

It's a Formula not a trauma

De ideeënstukken die we vanaf 2017 maken gaan over wiskundige concepten. Dat hadden we op de middelbare school ook nog niet gedacht, tot we op het boek 'Wiskundigen mogen niet huilen' van de in de wiskunde gepromoveerde literatuurwetenschapper Gerardo Soto y Koelemeijer (geen pseudoniem) stuitten. In prikkelende filosofische essays maakt Koelemeijer wiskunde sexy en die opwinding willen we via een nieuwe collectie ideeënstukken graag delen. Temeer omdat de vraag die het boek opgooit: 'Wat is wiskunde eigenlijk?', nog niet zo makkelijk te beantwoorden blijkt.

Het nomadenbestaan of in elk stadje minstens drie schatjes

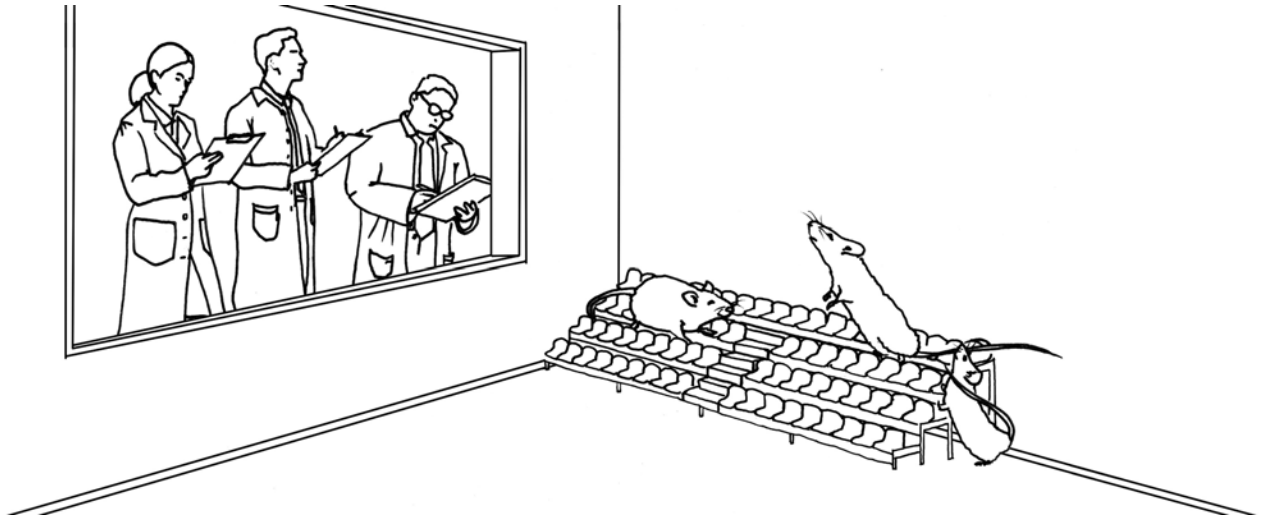
We strijken dus vier keer voor één jaar neer in Leiden ('17), Arnhem ('18), Groningen ('19) en RoHague ('20). Dit zijn steden waar we in de afgelopen vier jaar een bijzondere band, een aanzienlijk netwerk en dito publieksgroep hebben opgebouwd. We vestigen ons in deze 'nomadensteden' één jaar intensief en blijven er tijdens de overige jaren regelmatig terugkeren. In elke stad werken we intensief samen met (tenminste) een theater, een museum en een kennisinstituut. De theaters coproduceren of faciliteren onze plug&play-shows, met de musea ontwikkelen we de theatrale museumtocht *Just Checking The Wall* en met de kennisinstituten voorzien we deze projecten van een wetenschappelijke rand en verdieping.

We lopen deze plannen per jaar met je door. Mocht je tussen alle verschillende voorstellingen, collecties, pornografie en wiskunde het vierjarige bos kwijtraken: alle nomadensteden, partners en voorstellingen zijn te allen tijde overzichtelijk terug te vinden in de legenda op pagina 12.

2017 - Kennisstad Leiden

In 2017 trappen we ons nomadenbestaan 'thuis' af in onze standplaats Leiden. We zijn in het bijzonder geïnteresseerd in Leiden vanwege haar profiel als kennisstad en de ambitie om innovatiehoofdstad van Europa te worden. We werken er samen met Theater Ins Blau, Museum de Lakenhal en de Universiteit Leiden, partners waarmee we nu al samenwerken aan een invulling van de Nacht van Kunst en Kennis, in zowel 2016 als in ons nomadenjaar 2017.

voorjaar 2017 - Self Killing Prophecy

Self Killing Prophecy draait om cijfergeilheid en de aantrekkelijke terreur van statistiek. Een gemiddeld inkomen, sterftecijfer of aantal kinderen lijkt een logische parameter om iets over een gemeenschap te leren. Maar in een land waar de helft van de bevolking uit kleuters bestaat en de andere helft uit bejaarden, is er niemand 40. En als wetenschappelijk bewezen is dat de verkoop van aambeienzalf correleert met het aantal vliegtuigongelukken boven Gambia, zou het dan echt zo zijn dat als we allemaal wat minder aambeienzalf kopen... De beperkingen van rekenmodellen en peilingen zijn geen geheim, maar waarom verlaten we ons er dan toch steeds weer op?

In *Self Killing Prophecy* gaan we op zoek naar de mogelijkheden en beperkingen van de kwantificering. Ons laboratorium? Het theater. Onze labmuizen? Onze gelegenheidsgemeenschap; het publiek. Acteurs en het publiek zijn gescheiden door een wand van cellofaan die je het best kan vergelijken met het eenzijdig doorzichtige glas in de verhoorruimte van een politiebureau. Zoals het publiek zich normaal gesproken 'veilig' verschanst aan haar kant van de vierde wand en - bewust of onbewust - categoriseert, wanen de acteurs zich onbespied aan hún kant van de vierde wand.

In hun theatrale laboratorium voeren ze experimenten uit op hun publiek. 24 vrouwen in jeansbroek, 6 neuspulkers, 38 mannen met blond haar. Hoeveel blonde vrouwen giechelen als er een halfnaakte man opkomt, en hoeveel rechtshandige mannen? De acteurs proberen het gedrag van hun publiek in kaart te brengen, het in statistieken en gemiddelden - (vooralsnog) ons enige middel om een massa te meten - te vangen en al categoriserend tot conclusies te komen over 'het publiek'. Althans, als daar een uitspraak over te doen is, over iets als 'het publiek'... Kan dat? Lukt dat?

Tijdspad	2 januari - 10 februari	repetities Leiden
	11 februari	première Theater Ins Blau
	aansluitend	pop-up tournee

medio 2017 - Crashtest Ibsen: Pijlers van de samenleving

In de *Crashtest Ibsen*-collectie worden de stukken van de Noorse moraalridder Henrik Ibsen op hun actualiteit getest. Ibsen's politieke aanklachten uit de late 19de eeuw hebben deels hun antwoord gekregen in de tijd die hem van ons scheidt. Daarom zijn er volgens ons nieuwe vragen, vormen en antwoorden nodig.

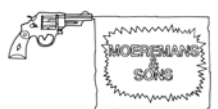
Van Ibsens samenlevingsdrama's is *Pijlers van de samenleving* nog wel de meest onverbloemde aanklacht. Een rechtse directe in het hart van de hypocriete Noorse samenleving. De wereld die Ibsen schetst is er één in transitie. Noorwegen vervelt: een ruraal land met tradities, mythes en sagen wordt langzaam een industriële welvaartsmaatschappij. Ibsen analyseert hoe het opkomende kapitalisme vol valse beloftes zit, waarachter zich evenzoveel belangen verschuilen. Het behoeft geen betoog dat Ibsens verhaal resoneert in de huidige politieke en sociale situatie. Het kapitalisme is alwéér in crisis. We weten dat het niet alleen welvaart brengt, we wantrouwen de politiek die het grootkapitaal de hand boven het hoofd lijkt te houden etcetera. In het originele stuk laat Ibsen zijn protagonist - raskapitalist Karsten Bernick - tot het inzicht komen dat de echte pijlers van de samenleving geen individuen zijn maar waarden als vrijheid en waarheid. Ibsen leek te geloven dat kapitalisme gecombineerd met verlichtingswaarden ons een betere wereld kon brengen: tegenwoordig zou hij zijn stuk misschien eindigen met een relaas over duurzaam- en sociaal ondernemerschap...

Mochten wij ons stuk zo eindigen, dan zouden we een open deur intrappen. In *Crashtest Ibsen: Pijlers van de samenleving* trekken we het stuk naar een filosofisch niveau. We willen de wereld anders zien dan door de bril van de economie. We geloven niet meer in het determinisme, in een al te simpel oorzaak-gevolg verhaal. We vinden het veel relevanter om een complexer voorstel aan het publiek te doen, geïnspireerd op het werk van gebiedskunstenaar Gabriel Markus. In zijn boek *Waarom de wereld niet bestaat?* stelt Markus dat er een oneindig aantal manieren is om je leven zin te geven: 'We moeten af van het idee dat alles verbonden is. Pas dan kunnen we onszelf omarmen als de vrije autonome mensen die we zijn.'

Net als zijn voorgangers gaat dit slotstuk van de *Crashtest*-collectie in première op Oerol. Voor die productionele schaalvergroting coproduceren we met Toneelgroep Oostpool, dat in 2018 ook een partner is in nomadenstad Arnhem.

Tijdspad 16 april - 7 juni
8 - 18 juni
aansluitend

repetities Leiden, Arnhem & Terschelling
voorstellingen Oerol
pop-up tournee

najaar 2017 - You Are What You Lunch: an Eternal Shame

'Wat ik denk kan ik anderen meedelen, wat ik zie kan ik anderen laten zien, wat ik vertel kunnen honderden horen. Maar wat de enkeling eet kan een ander onder geen enkele omstandigheid eten.'

- Georg Simmel

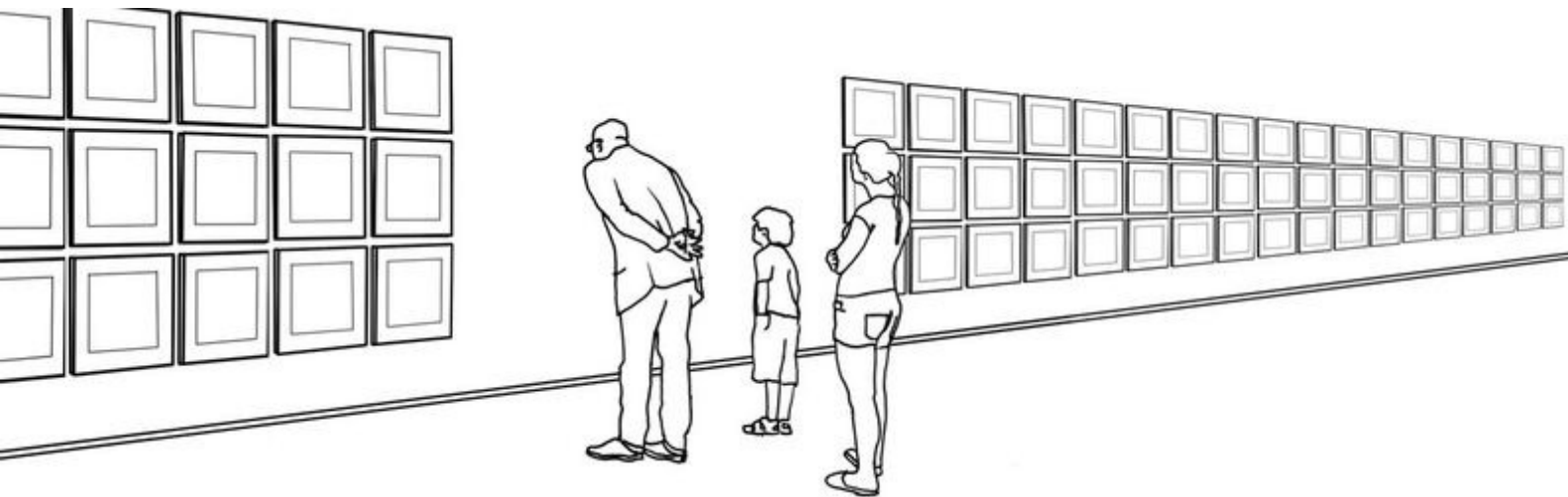
In een poging deze paradox van gemeenschappelijke behoefte en individuele bevrediging op te lossen maken we vanaf 2017 drie lunchvoorstellingen in samenwerking met Theater Bellevue: *You Are What You Lunch*. Een herwaardering van het gemeenschappelijke ritueel 'lunchen' en een uur filosofisch getint theater in één. Waar lunchvoorstellingen vaak voorstellingen rond lunchtijd zijn mag het bij ons letterlijk genomen worden, handeling en verhandeling zijn één.

De eerste editie van deze lunchcollectie gaat over schaamte. Waar 'schaamte' toch snel de herinnering oproept aan een pijnlijke afgang in de kroeg, een struikelpartij op je eigen bruiloft of je vader die je kamer binnenviel toen je er voor het eerst alleen was met je vriendje, belichten wij de schaamte vanuit een ander perspectief. We zien schaamte niet als iets om in je eentje op de bank met een reep Toblerone ietwat pathetisch te verteren, maar zoeken naar de sociale werking en het gemeenschappelijke nut van schaamte. Schaamte is volgens filosoof Coen Simon juist een essentieel sociaal middel waarvan we ons dagelijks constant bedienen in onze omgang met anderen. Op het moment dat we ergens onzeker van zijn, niet zeker weten of onze moraal gedeeld wordt of de angst ons bekruipt iets te doen of zeggen dat ongepast is, laten we - vaak onbewust - signalen van schaamte zien om empathie bij de ander op te wekken. 'Tsja, ik weet niet of ik dat wel durf te zeggen hoor.' - jawel joh, voor de draad ermee!', waarmee de ongemakkelijke scherpe randjes er af zijn gehaald, en het de schaamte zelf is die een potentieel schaamtevol moment heeft afgewend.

Coen Simon houdt in essayvorm een pleidooi vóór schaamte dat Moeremans&Sons vervolgens tot theatertekst verbouwt. De voorstelling wordt gemaakt in Leiden, gaat in première in Theater Bellevue en na een maand spelen op lunchtournee langs onze nomadensteden.

Tijdspad   23 oktober - 30 november
                      december
                      januari

repetities Leiden
voorstellingen Theater Bellevue
tournee nomadensteden

verspreid over 2017 - Just Checking The Wall: Leiden

In een tijd waarin de audiotours niet aan te slepen zijn, er post-its worden gehangen naast de werken in het Rijksmuseum en de ‘Is het kunst of mag het weg?’ T-shirts als warme broodjes over de hipstertoonbank vliegen is er *Just Checking the Wall*. Een getheatraliseerde rondleiding langs beeldende kunstwerken met incognito acteurs tussen het publiek die de werken en elkaar van commentaar voorzien.

In *Just Checking the Wall* draait alles om kunstbeleving en context. Wat is kunstbeleving in een gemeenschap? Vermeerdert of vermindert context de waarde van een kunstwerk? En wat verandert er aan het werk op het moment dat het van een al dan niet gewenst commentaar wordt voorzien?

Samen met een groep kunstminnenden maken we een tocht door het museum om *en groupe* kunst te kijken. Onder hen bevinden zich twee acteurs - vermomd als publiek - die zich uit beginnen te spreken over de werken. Ze bluffen basiskennis over Jan Toorop bijeen, proberen Rothko te duiden of roddelen een volledig sluitende interpretatie bijeen van die ene blanco muur die nou net niét tot de collectie behoort.

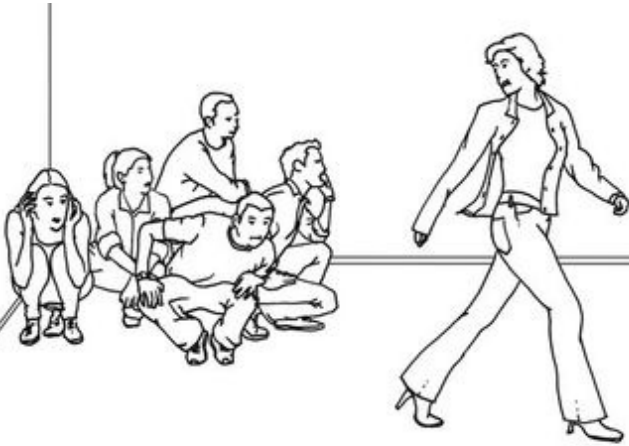
Door de verschillende collecties, catalogi en gebouwen is *Just Checking The Wall* in elk museum anders. Maar aangezien niet de kunstwerken maar de kunstbeschouwer en zijn kunstbeleving centraal staat, blijft de tekst in de verschillende musea identiek dezelfde. Door dezelfde tekst op verschillend werk te laten slaan, verandert de inhoud (volledig) van betekenis. Het museum cliché ‘dit had m’n kind van acht ook kunnen maken’ op een effen rood vlak laten slaan of een verfijnd zelfportret maakt immers nogal een verschil.

Just Checking The Wall wordt eind 2016 gemaakt, zodat het op regelmatige basis verspreid over heel 2017 gespeeld kan worden in Museum de Lakenhal. We mikken hiervoor op elke eerste zondag van de maand.

Tijdspad	21 november - 23 december 2016 verspreid over 2017	repetities voorstellingen

2018 - Geboortestad Arnhem

In 2018 keren we terug in de stad waar ons collectief in 2012 op de toneelschool geboren werd. We werken intensief verder met Toneelgroep Oostpool, *Just Checking The Wall* trekt door Kröller Müller en Museum Arnhem, we werken samen met de nabije Radboud Universiteit en we maken een project met de derdejaars studenten van de Arnhemse Toneelschool (ArtEZ).

voorjaar 2018 - Depththroat Definition

Binnen de wiskunde blijken talloze opvattingen te bestaan over wat wiskunde is. Zelfs of er wel zoiets bestaat als ‘de wiskunde’. Tot frustratie van veel wiskundigen is elke poging om de wiskunde tot een algemeen geldende, logische theorie te herleiden mislukt.. Het filosofische gehalte van het gesprek over zo’n exact geachte wetenschap vinden we mateloos interessant. Zoals gezegd vormen we onze personages door er verschillende meningen, ideeën of opvattingen in te injecteren. Tot nu toe deden we dat met filosofische opvattingen, nu gaan we dit ook met wiskundige concepten doen.

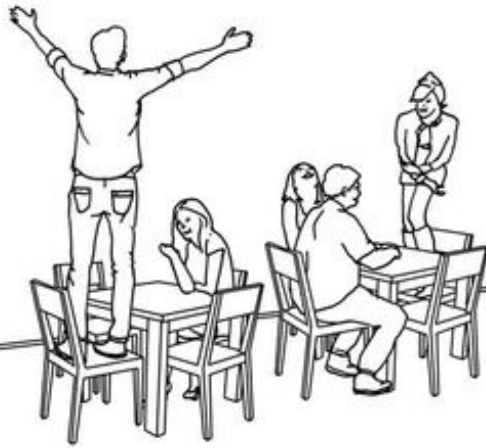
De zes personages in *Depththroat Definition* belichamen allemaal een wiskundige stroming. Er is de platonist, de formalist, de logicist, de intuïtionist, een personage dat het geloof in de wiskunde heeft opgegeven en een personage wiens wiskundige brillem hem heeft dolgedraaid. Hun ideeën over hoe een definitie tot stand komt en wat ‘een definitie’ überhaupt is verschillen radicaal van elkaar.

Deze zes gepersonificeerde opvattingen over wiskunde krijgen een soort Marsdropping. Enige verschil met een echte Marsdropping, is dat ze niet op Mars terecht komen, maar in het theater. In den beginne was het licht uit en stonden ze samengepakt in een hoek... in een wereld die vreemd voor ze is en waar ze geen enkel houvast in hebben. Stap voor stap betreden ze de ruimte en proberen dit donkere tabula rasa in kaart te brengen, haar onbekende chaos te herleiden tot een begrippenwereld waar ze een min of meer gedeelde consensus over hebben. Makkelijk gaat dat niet, alle zes hebben immers een totaal andere opvatting over hoe tot een definitie te komen. En als ze tot definities komen, hoe geven ze die dan aan elkaar door? Hoe beïnvloed- en maakbaar is een betekenis? En hoe definiëren ze - als ze door de denkbeeldige vierde wand zijn gebroken - die honderd andere mensen die hen aanstaren?

Tijdspad	12 maart - 27 april 28 april aansluitend	repetities Arnhem première Huis Oostpool pop-up tournee

najaar 2018 - You Are What You Lunch: the Eternal countdown

De tweede editie van onze lunchcollectie richt haar filosofische pijlen op het fenomeen geschiedenis. Het drama dat optreedt rond het opstellen van elk geschiedenisboek, historische documentaire of Nederlandse Canon is de onvermijdelijke vraag ‘wat onthouden we wél, en wat onthouden we niet?’ We kunnen onmogelijk alles onthouden en daar dient zich het dilemma aan voor de geschiedschrijver, die een selectie moet zien te maken en zodoende zal bepalen wat er wel en niet aan ons collectief geheugen blijft plakken. Waarom weten we zoveel over de holocaust in vergelijking tot andere genocides? Hoeveel van de andere kant van de VOC-medaille moeten we laten zien? Hoe kan ik in vredesnaam de betekenis van Pim Fortuyn en Willem van Oranje voor onze vaderlandse geschiedenis vergelijken? Het streven om een objectieve geschiedschrijving op de mat te leggen lijkt gedoemd te verzanden in het beschrijven van een bepaalde uitsnede van de geschiedenis. Zodoende is de historicus gedoemd tot een politieke en futuristische daad. Degene die de geschiedenisboeken van de adolescenten van vandaag schrijft, bepaalt immers het collectief geheugen van morgen. Over dit dilemma zal wederom speciaal voor Moeremans&Sons een filosofisch essay geschreven worden, dat wij andermaal tot theatertekst bewerken.

Tijdspad	22 oktober - 4 december december januari	repetities Arnhem voorstellingen Theater Bellevue tournee nomadensteden

verspreid over 2018 - Just Checking The Wall: Arnhem

In het maken van *Just Checking The Wall* kiezen we een iets andere strategie dan bij onze andere *plug&play* shows. We maken niet elk jaar een volledig nieuwe museumtour, maar blijven deze tijdens vier jaar steeds verder updaten: nieuwe scènes vervangen geleidelijk de oude. Deze update doen we niet direct aan het begin van het jaar, omdat we het juist interessant vinden om identiek dezelfde tekst op verschillende kunstwerken in verschillende musea te laten slaan. Daarom maken we in Kröller Müller en Museum Arnhem eerst twee tochten met de exacte tekst die we in 2017 in de Lakenhal speelden. In het voorjaar geven we de tekst in een korte repetitieperiode een update.

Tijdspad	verspreid over 2018 12 - 23 februari 4 maart	voorstellingen repetities première <i>JCTW 2.0</i>

verspreid over 2018 en 2019 - Crashtest Ibsen Marathon

Vanaf het najaar van 2018 trekken we met de complete collectie van vier *Crashtest Ibsen*-voorstellingen als marathon de grote zaal in. Doordat we alle *Crashtest Ibsen*-voorstellingen op repertoire hebben gehouden en de decors door de eerdere Oerolgangen al grotezaalproof zijn, kunnen we ons volledig richten op de gedegen pre-productie en mentale voorbereidingen op deze marathondagen.

Tijdspad	zomer 2018	pre-productie
	13 - 24 augustus	repetities
	september 2018 en verder	pop-up voorstellingen

2019 - Intern talentontwikkelingsjaar in Groningen

In 2019 is Groningen aan de beurt, waar we de afgelopen jaren intensief samenwerkten met het NNT rond de *Crashtest Ibsen*-reeks en *Tempopia* (2015) en *Futopia* (2016) op Oerol. Aan de hand van die projecten werkten we al samen met de Rijksuniversiteit Groningen en het Groninger Museum. Die samenwerking gaan we intensiveren, en we gaan bovendien samenwerken met Grand Futura. Het platform voor talentontwikkeling dat Grand Futura wil creëren sluit perfect aan op onze artistieke plannen voor 2019. In dit jaar realiseert Joep van der Geest namelijk zijn eerste regie binnen Moeremans&Sons: het wiskundige ideeënstuk *Anal Axioma*. En Matthijs IJgosse schrijft met de derde en laatste lunchvoorstelling zijn eerste - middagvullende - toneeltekst: *You Are What You Lunch: it's a Kind of Chronos*.

Tijdspaden 2019

<i>Just Checking The Wall</i>	verspreid over het jaar februari	voorstellingen update: <i>JCTW 3.0</i>
<i>Anal Axioma</i>	maart - april aansluitend	repetities pop-up tournee
<i>YAWYL: It's a Kind of Chronos</i>	oktober - november december januari 2020	repetities voorstellingen Bellevue tournee nomadensteden

2020 - RoHague

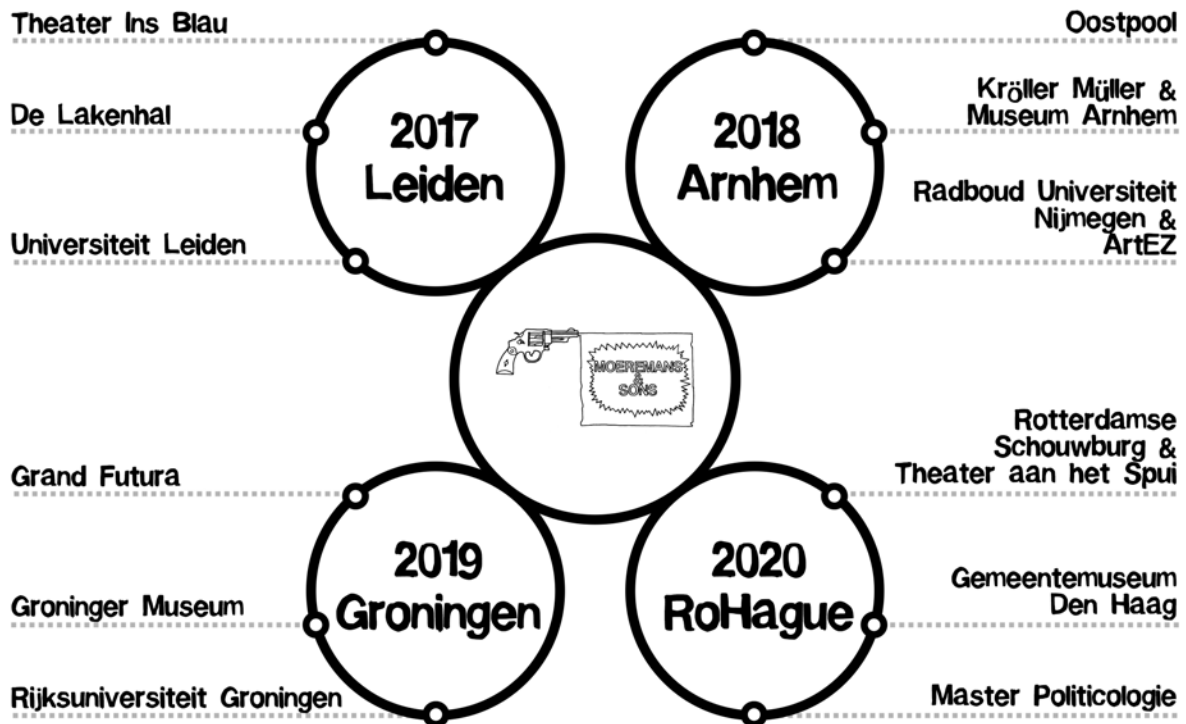
In 2020 sluiten we af waar we in 2012 met onze eerste voorstelling *My First Suicide* begonnen: Rotterdam. En omdat de afstand tot Den Haag in de geografische spreiding van onze nomadensteden verwaarloosbaar is, voegen we deze steden samen tot één nomadenregio: RoHague. In RoHague werken we samen met de Rotterdamse Schouwburg, Theater aan het Spui, WORM, Gemeentemuseum Den Haag en Campus Den Haag (Universiteit Leiden).

Naast een finale update van *Just Checking The Wall* zijn alle pijlen in 2020 gericht op de *Poperette*: plug&play muziektheater in de grote zaal. In de eerste grotezaalproductie die we van begin af aan zelfstandig produceren geven we zowel artistiek als productioneel een andere invulling aan de toch wat conservatief geachte 'grote zaal'. Plug&play, radicaal, poppy, soapy, met misbruik van lijst, pluche en kroonluchter, een avondje grote zaal waar je niet in slaap gesust of oeverloos geconfronteerd wordt maar springlevend weer naar buiten komt. De *Poperette* gaat in première op de Operadagen 2020 in de Rotterdamse Schouwburg, die ook als coproducent betrokken is. De gedroomde déjà-vu-constructie: *My First Suicide* kwam in 2012 in dezelfde samenstelling tot stand. Bovendien is Orkater betrokken als muzikaal en productioneel adviseur en is het de bedoeling dat de *Poperette* op Oerol gaat spelen.

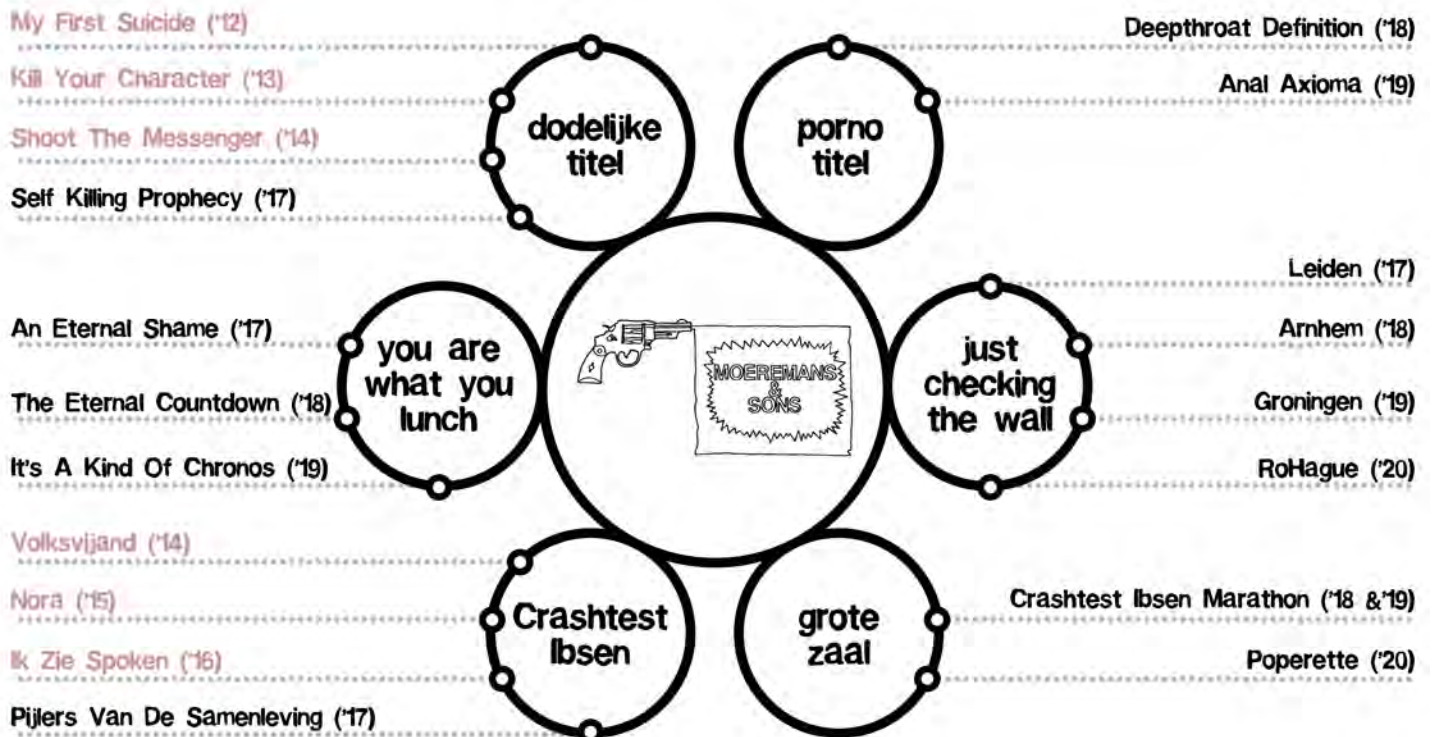

Legenda

Nomadensteden en samenwerkingen:

Ons pop-up repertoire in 2020:

Werkwijze

We produceren onze voorstellingen aan de hand van drie kernprincipes die we in de afgelopen jaren ontwikkelden (ook te lezen in ons manifest, zie achterblad). De voorstellingen zijn plug&play, we produceren ze zelfstandig volgens ons onafhankelijk productiemodel en spelen ze als pop-up voorstellingen.

Plug&play is ons antwoord op de flexibiliteit van muzikanten, die alleen hun instrumenten in een stopcontact hoeven te steken om direct te kunnen spelen. Al onze decors passen in één ‘boedelbak’, de acteurs bouwen zelf op en af en ook tijdens de voorstelling is er geen externe technicus nodig.

Ons **onafhankelijk productiemodel** houdt in dat elk lid van Moeremans&Sons naast theatermaker ook theatermogelijkmaker is. Naast de artistieke verantwoordelijkheid nemen we alle productionele taken op ons. Van logistiek tot PR, de zakelijke kant en de verkoop, we doen het zelf. Op deze manier zijn onze lijntjes kort en proberen we evidenties in hoe een soevereine organisatie vorm te geven te omzeilen: het zogenaamde wiel opnieuw uitvinden.

Alle voorstellingen die we maken plaatsen we op ons **pop-up repertoire**, ons alternatief voor de volgens ons weinig inspirerende manier van programmeren van de klassieke ensuite zalentournee. In plaats van al onze voorstellingen er in anderhalve maand doorheen te jassen, spelen we verspreid over het hele jaar pop-up voorstellingen. Programmeren kan twee jaar vooruit, maar ook twee dagen.

Verkoop en beoogde speelcircuits

De verkoop is in handen van Eva Meijering. Als actrice kent zij de voorstellingen van binnenuit, en door het pop-up model is haar gesprek met de programmeurs sowieso anders dan ‘normaal’. Doordat we in principe altijd kunnen spelen valt de druk weg om alle voorstellingen in één of twee maanden te clusteren. Hierdoor kan het gesprek met de theaters er over gaan wanneer we de voorstelling inhoudelijk (bijvoorbeeld tegenover andere voorstellingen, de actualiteit of gebeurtenissen in de stad) het best programmeren.

- Van de drie ideeënstukken *Self Killing Prophecy* (2017), *Deepthroat Definition* (2018) en *Anal Axioma* (2019) verwachten we minstens 25 pop-up voorstellingen te programmeren in het vlakkevloercircuit van Nederland en België.
- *Crashtest Ibsen: Pijlers van de samenleving* (2017) speelt na de première op Oerol 20 pop-up voorstellingen in hetzelfde circuit.
- *Just Checking The Wall* speelt één keer per maand in onze nomadenmusea. Samen met extra speelbeurten (openingen, festivals etc.) verwachten we in totaal op 15 museale speelbeurten per jaar uit te komen.
- Alle drie de edities *You Are What You Lunch* spelen 20 keer in Theater Bellevue en een lunchtournee van 12 voorstellingen in onze nomadensteden. De inzet is om deze speelbeurten overal behalve in het theater te programmeren.
- Met de *Crashtest Ibsen*-marathon in 2018 en 2019 en de *Poperette* in 2020 trekken we niet gelijk alle provincieschouwburgen in. We beginnen ons grotezaalleven in steden waar we al een publieksgroep hebben opgebouwd. In totaal verwachten we in vier jaar 40 grote zaalvoorstellingen te spelen, inclusief de *Poperette* en *Crashtest Ibsen*-voorstellingen op Oerol.

- Omdat we al onze voorstellingen na de oorspronkelijke tournee op repertoire houden, hebben we elk jaar bovendien 5 repertoire speelbeurten begroot.

3. Plaats in het theaterlandschap

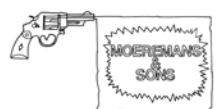
Moeremans&Sons creëert nieuw repertoire dat ontstaat vanuit het geloof in een ideeënwereld. Wij geloven in de weg van de exercitie, eerder dan in het najagen of halsstarrig verdedigen van één morele waarheid. We maken theater over thema's waar wij zelf mee worstelen. We ontlene onze thema's niet aan de waan(zin) van de dag. We willen de actualiteit juist inspireren met onze voorstellingen. We houden het publiek ook geen 'spreekwoordelijke spiegel' voor, maar proberen een gesprek tussen ons en het publiek te agenderen door thema's op te werpen. Zo willen we de tongen van ons publiek inspireren, en wordt ons theater politiek. Ons lidmaatschap van Moeremans&Sons zien we als politieke keuze en een manier van gemeenschapsvorming. Als nuchtere idealisten willen we opnieuw uitvinden wat de rol is van een theatergezelschap anno 2017, '18, '19 en '20. We zien dit als *social engineering*: we huren geen mensen in, maar bouwen een eigen familiebedrijf, gedreven door persoonlijk contact.

De smeerolie van dit vierjarenplan zijn onze samenwerkingsverbanden. We verbinden ons aan partners op verwante terreinen - theater, filosofie, beeldende kunst - maar ook op minder bekende gebieden. Het mooie aan het leggen van een verbinding is dat als je hem goed legt er haast vanzelf nieuwe verbindingen ontstaan. Na één rondje gesprekken met onze partners verbonden musea ons al aan internationale partners, een RUG-professor cultuurfilosofie drong zichzelf op aan *Just Checking The Wall* en ook tussen onze partners ontstaan al dwarsverbanden. Aan de hand van dit web van samenwerkingen verbreden en verdiepen we de impact van theater en halen we de achterkant mee naar voren.

Een acteur is in onze opvatting niet iemand die na afloop van de voorstelling veilig de kleedkamer induikt. Na het spelen gaat de helft van ons direct met het publiek de foyer in, en de andere helft gaat afbouwen en de boedelbak inladen. Een acteur is een *actor* in de meest letterlijke zin van het woord. Geen slachtoffer, maar een dader. Het theater is geen log of zwak instituut, we willen het de bruisende functie van het dorpsplein geven: er wordt gespeeld, gepraat, gebouwd, er is reuring: een plek van samenkomst. We geloven niet in de ene grote beweging, maar in duizend kleine ontmoetingen die samen een oorverdovend geroezemoes veroorzaken. Het is onze missie om daar de aanjager van te zijn.

Sarah Moeremans en Moeremans&Sons

Vanaf 2017 treedt Sarah Moeremans toe tot het artistieke team van Toneelgroep Oostpool. We vinden het belangrijk om te benadrukken dat we dit individuele pad nadrukkelijk scheiden van het traject van Moeremans&Sons bij Oostpool. Sarah regisseert één Oostpoolproductie per jaar, waar ze artistiek eindverantwoordelijke is volgens het 'klassieke' productiemodel. Bij Moeremans&Sons is ze een gelijkwaardig lid van een collectief met gedeeld eigenaarschap dat samen de artistieke én productionele eindverantwoordelijkheid draagt. De gesprekken met Toneelgroep Oostpool houden we gescheiden en worden bewust door andere leden gevoerd. De mogelijkheden die beide samenwerkingen bieden, bijvoorbeeld op het gebied van verkoop en PR, grijpen we natuurlijk wél met beide handen aan.

4. Ondernemerschap

Door ons onafhankelijk productiemodel wordt de productie volledig gedragen door de acteurs van Moeremans&Sons. Elke acteur heeft naast zijn acteurschap ook een of meerdere theatermogelijkmakende taken, we noemen dit *affairs*. Om dit inzichtelijk te maken, namen en rugnummers:

Rosa van Leeuwen	<i>Financial Affairs</i>	
Willemijn Haasken	<i>Production Affairs</i>	
Joep van der Geest	<i>Production Affairs</i>	Team Finance
Sarah Moeremans	<i>Directing & General Affairs</i>	
Julian Maiwald	<i>Design Affairs</i>	
Eva Meijering	<i>Sales & Education Affairs</i>	
Eva van Gessel	<i>Costume & Public Affairs</i>	
Kaatje Kooij	<i>Singing & Sidekick Affairs</i>	
Sofie Joan Wouters	<i>Digital & Planning Affairs</i>	Team Public
Nazanin Taheri Motlagh	<i>Press & Education Affairs</i>	
Louis van der Waal	<i>Public Action Affairs</i>	
Matthijs IJgosse	<i>Text & Technical Affairs</i>	

Ontwikkeling als zelfsturend team

De explosieve groei van de afgelopen vier jaar heeft ons een interessant dilemma opgeleverd in de ontwikkeling van ons onafhankelijke productiemodel. Door die groei zou het waarschijnlijk het eenvoudigst zijn om tóch ‘gewoon’ een zakelijk leider of productie leider in dienst te nemen. Maar als we de verantwoordelijkheid van het collectief naar externe krachten verschuiven is de kern van ons hele productiemodel weg. Tegelijkertijd willen we de groei die we doormaken niet onderschatten en het moment vóór zijn waarop ons idealisme omslaat in een ontvullend ‘het kan toch niet anders’.

Om het ons kenmerkende productiemodel ook op de lange termijn praktisch uitvoerbaar te houden bouwen we daarom over een aantal schijven stevigheid in. We laten ons in de ontwikkeling van onze dubbeltaken coachen, organiseren maandelijkse *masterclasses* waarmee we nieuwe expertise in huis halen en gaan de verantwoordelijkheden en expertise meer over het collectief spreiden.

Masterclasses

We ontwikkelen onszelf in onze productionele taken als zelfsturend team. Een zelfsturend team vormt zijn eigen management door verantwoordelijkheden te spreiden en zichzelf *on the trade* op te leiden. We vormen twee teams: *team finance* en *team public*. Één keer per maand nodigen beide teams een expert uit voor een masterclass. Dit zijn zowel betrokken bekenden (Ruud van Meijel over alternatieve geldstromen, Dennis Molendijk over innovatief structureren, Marlene Kenens over publieksonderzoek) als onbekenden die onze organisatie vanuit andere hoeken kunnen inspireren, bijvoorbeeld iemand van een zelfsturend team uit een compleet andere sector.

Dramaturgy of Affairs

De productie van onze voorstellingen wordt in de komende vier jaar intensiever en complexer. Om de continuïteit te waarborgen betrekken we Dorine Cremers (voorheen algemeen directeur van

Generale Oost) om ons te coachen in dit proces. Zij houdt het overzicht over alle *affairs*, controleert, inspireert en stuurt waar nodig bij.

Governance Code Cultuur

Ons bestuur bestaat uit Jasminka Beganovic, Maurice Dujardin, Dana Linssen en Cis van Helmond. Stichting Moeremans&Sons onderschrijft de principes en *best practice* bepalingen van de Code Cultural Governance en past de regels omtrent goed bestuur, adequaat toezicht en transparante verantwoording toe. Het bestuur vervult zijn functie onbezoldigd.

Code Culturele Diversiteit

In onze voorstellingen kan iedereen alles spelen, mannen en vrouwen zijn inwisselbaar, en Nazanin Taheri Motlagh uit Teheran kan evengoed alle rollen spelen als Willemijn Haasken uit Scheemda, Groningen. Culturele verschillen zijn bij ons simpelweg geen thema. In het vormgeven van een cultureel diverse publieksgroep kiezen we de weg van het persoonlijk contact via ons sidekickstelsel (zie publiciteitsplan). Om die diversiteit verder te stimuleren binden we dit jaar nog in elke speelstad minstens één sidekick met een niet-Westerse achtergrond aan ons, en één internationale student.

Financieringsmix

Overige publieke fondsen

In al onze nomadensteden vragen we gemeentelijke subsidies aan. De gemeente Leiden heeft de intentie uitgesproken ons te ondersteunen met het Leids makersstipendium. Bij de gemeente Arnhem hebben we de tweejarige PAC-regeling aangevraagd. In Groningen vragen we projectsubsidies aan bij de Kunstraad en bij de gemeente Rotterdam een eenjarige periodesubsidie.

Fondsen

Per project vragen we gerichte aanvullende bijdragen bij publieke en private fondsen. Voor *Just Checking The Wall* vragen we samen met de musea aan bij het Mondriaanfonds, voor de teksten van onze lunchvoorstellingen bij het LIRA-fonds, bij Fonds 1818 voor de projecten in 'hun' regio en bij Ammodo voor onze internationale ambities. Stichting Melanie blijft nauw betrokken en ook bij het Prins Bernhard Cultuurfonds, VSB Fonds en Fonds 21 vragen we ad hoc aan.

Efficiëntie en kostenbesparing

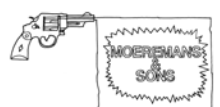
We verkleinen onze economische voetafdruk én uitgavenpatroon aan de hand van ons duurzaamheidsprincipe *if you use, re-use*. We hergebruiken onze decors, stencilen onze flyers op oude scripts met een antieke stencilmachine en zeefdrukken onze posters. Duurzaam, esthetisch, door ons zelf te maken en bijzonder kostenefficiënt.

Het non-monetaire contract

Met onze Rotterdamse partner WORM hebben we net ons eerste non-monetaire contract opgesteld: in ruil voor zes weken repetitieruimte voor *Crashtest Ibsen: ik zie spoken* spelen wij dit voorjaar onze performance *The Moral Auction* in WORM. Naast het vergroten van onze eigen inkomsten investeren we de komende jaren ook in zulke vormen van ruilhandel: niet uit financieel pessimisme maar uit innovatief idealisme.

Geen subsidie voor...

De volgende projecten realiseren we volledig uit eigen inkomsten:

- Een *summercampus* op Oerol 2018 en 2019, die er op gericht is om jongeren tussen de 15 en 25 jaar kijk- en denktools aan te reiken over theater, beeldende kunst en kunst in de openbare ruimte.
- Het project met de derdejaars studenten van de Arnhemse Toneelschool in 2018.
- De masterclasses die we jaarlijks verzorgen voor het TalenTraject van het RoTheater.

4b. Publiciteit, bereik en zichtbaarheid

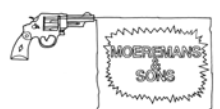
The audience is a community

We beschouwen onze PR als een actieve vorm van communityvorming rond Moeremans&Sons en onze voorstellingen. De belangrijkste schakel hierin is ons sidekicknetwerk. In elke speelstad benoemen we betrokken leden uit onze huidige publieksgroep tot sidekick. Een sidekick vertegenwoordigt ons via mond-tot-mond (en als het nodig is mond-op-mond) reclame en introduceert tien bezoekers per voorstelling. We stellen de groep sidekicks per stad zo samen dat er een grote diversiteit aan introducés bereikt kan worden. Jong en oud, hoog- of laagopgeleid, rijk of arm, allochtoon, autochtoon of expat, frequent of niet frequent theaterbezoeker. Daarmee bereiken we de volgende interessegroepen:

- **Filosofisch georiënteerden:** bijvoorbeeld lezers van *Filosofie Magazine*, bezoekers van de *Nacht van de Filosofie* of kijkers van ‘Dus ik ben’ (HUMAN) - waar Moeremans&Sons vorig seizoen nog in een [lang interview](#) te zien was. Door de samenwerkingen met filosofische auteurs als Coen Simon in *You Are What You Lunch* verwachten we dat deze interesse verder groeit.
- **HBO en universiteiten:** we bereiken veel studenten, tot nu toe met name van faculteiten die een inhoudelijke verbinding hebben met filosofie of theater. Die interessegroep bouwen we samen met onze universiteitspartners verder uit. Belangrijkste troef hiervoor zijn inhoudelijke randprogrammeringen die we samen met de universiteiten opzetten: stel je een inleiding door een wiskundige voor of een nagesprek door een historicus, in plaats van een theaterkenner.
- **Jong politiek actieven:** in onze ambitie om theater politiek te maken zijn we geïnteresseerd in de jong-afdelingen van politieke partijen. Zo is het dankzij een van onze sidekicks inmiddels traditie dat in Theater Kikker elk jaar de Utrechtse jong-afdelingen van D66 en GroenLinks verzameld in de zaal zitten. Deze interessegroep is ook dé reden om in 2020 Den Haag aan te doen.
- **De rondzwervende Oerolganger:** door onze meerjarige samenwerking met Oerol spelen we iedere zomer voor ruim 3000 bezoekers. In onze Oerol-projecten *Tempopia* (’15) en *Futopia* (’16) aten, filosofeerden en sportten we ook met ons publiek. Hierdoor verdiepen we de publieksrelatie voorbij de eenzijdige verhouding toeschouwer-acteur, en die 10-daagse flirts zetten we op het vasteland door in duurzame relaties.
- **Pop-publiek:** door onze samenwerking met Eefje de Visser zien we regelmatig popfans terug in onze zalen, die ook naar haar composities in onze voorstellingen komen luisteren. Het is onze missie om het publiek dat het theater aan de poppodia verloor of zij die die andere grote zaal aan het Leidseplein nog nooit van binnen zagen (terug) de schouwburg in te krijgen.

Nieuwe interessegroepen per collectie

- **De kunstkenner én de leek:** voor *Just Checking The Wall* richten we ons in eerste instantie op museumbezoekers, studenten kunstgeschiedenis en Marlene Dumas-fans. Maar daar er van de

twee personages op deze museumtour één kunstkenner en één kunstleek is, sporen we hen aan om samen te komen met ten minste één economie studerende vriend die misschien maar eens in de zoveel jaar naar het museum gaat.

- **Lunchcommunity:** naast de grote, trouwe achterban van Bellevue Lunchtheater richten we ons rond onze lunchvoorstellingen op gastronomisch geïnteresseerden: kijkers van kookprogramma's, de *24Kitchen*-bingewatcher en lezers van culinaire bladen. In aanloop naar de voorstellingen gaan we bovendien op lunchbezoek bij bedrijven waar gezamenlijk geluncht wordt.
- **De wiskundig willekeurige doelgroep:** rond onze wiskundige ideeënstukken voeren we een PR-experiment uit. Een wiskundig concept bepaalt wie we uitnodigen: bijvoorbeeld alle mensen met de exacte gemiddelde leeftijd van de speelstad. De mensen die dit bindt vormen een bij elkaar horende groep, ook al zouden ze zonder onze voorstelling waarschijnlijk nooit bij elkaar gekomen zijn.
- **Internationale community:** doordat onze voorstellingen tweetalig speelbaar zijn (zie spreiding) hebben we de mogelijkheid om een groot nieuw publiek te bereiken van expats, internationale studenten en toeristen.

Partners

Door de verschillende samenwerkingspartners bereiken we nieuwe publieksgroepen, die we stapsgewijs aan ons binden. Na *Just Checking The Wall* nodigen we ons museumpubliek bijvoorbeeld uit voor onze zaal- of lunchvoorstellingen, en andersom. Op PR-gebied werken we nauw samen met onze partners, en het is ons doel om de verschillende gemeenschappen van ons en onze partners in de komende jaren met elkaar te vermengen.

Metten is weten

Een van de belangrijkste doelstellingen van *Team Public* is om onze PR vanaf 2017 meetbaar te maken. Hierin worden we gecoacht door Marlene Kenens (hoofd marketing & publiciteit van Toneelgroep Amsterdam).

Sidekicks werven en de olievlek

Per jaar werven we minstens 25 nieuwe sidekicks. Indirect levert dat 250 extra bezoekers bij onze voorstellingen op, en de bedoeling van het sidekicksysteem is dat een deel van deze introducés zelf ook sidekick wordt. Door dit sneeuwbaaleffect kan het hard gaan met onze community.

Zichtbaarheid

Aangezien we verspreid over het hele jaar voorstellingen spelen, richten we onze PR-pijlen niet op één moment in het jaar, maar blijven het hele jaar zichtbaar, door *pop-up* gewijs de kop op te steken in het publieke leven. Dat doen we op een aantal manieren:

Het bewegende familiebedrijf

Geïnspireerd op familiebedrijven dragen we als we werken Moeremans&Sons-stofjassen, en *on the road* maken we reclame via automagneten en de boedelbakken waar we onze decors in transporteren, die door vormgever Julian Maiwald omgetoverd worden tot rijdende reclamezuilen. In één van die boedelbakken zal een speciale constructie gebouwd worden waardoor hij dienst kan

doen als mobiel kantoor, vergaderruimte of nomadische ontvangstplek. Zo zijn we ook in onze nomadensteden zichtbaar aanwezig.

Posters en flyers: duurzaam en op onze eigen authentieke wijze

Onze posters en flyers zijn voorzien van een herkenbare tekening, een eigen font en worden gedrukt op ecologisch verantwoorde wijze: onze posters zeefdrukken we op duurzaam papier en onze flyers stencilen we op hergebruikte scripts, gebruiksaanwijzingen, liefdesbrieven, etc... Dit geeft ze een authentieke en duidelijk herkenbare uitstraling en letterlijk geen één poster is hetzelfde.

Pop-up reclame

Tegen gereduceerd tarief maken we met stop motion trailers pop-up reclame in filmhuizen - waar een groot deel van ons publiek zich regelmatig ophoudt. Deze vorm van pop-up reclame bereiden we verder uit: in 2016 zal onze eerste radiotease - ontworpen door Eefje de Visser - op de radio oppoppen.

Social media

We zetten in onze PR hoog in op digitale zichtbaarheid en *social media*:

- [Twitter](#) gebruiken we voor prikkelende filosofische *oneliners*
- In het selfieoerwoud [Instagram](#) vallen wij op door schimmige #paparazifotos: Moeremans&Sonnens, half bedekt door een arm, stencilmachine of decorstuk.
- Op [LinkedIn](#) delen we onze ervaringen als zelfsturende organisatie en leggen we contact met zelfsturende partners in crime uit andere sectoren.
- Op [Facebook](#) voeren we een handgeschreven zichtbaarheids campagne.
- Eva van Gessel start een wekelijkse vlogserie op ons [YouTube-kanaal](#): een soort *mash-up* van hedendaagse modevloggers en Dominee Gremdaat.
- www.moeremansandsons.com wordt door *digital affairs* Sofie Joan Wouters en vormgever Julian Maiwald in 2017 tot interactieve website omgebouwd.
- En zodra we de - aangevraagde - ANBI-status bezitten vragen we Google Ad Grants aan om een volgende slag te slaan in ons digitale advertentiebereik.

5. Spreiding

Onze *plug&play* shows spelen verspreid door Nederland en België. Aan de hand van ons nomadenbestaan wortelen we ons intensief in verschillende regio's, die we via onze nomadensteden verder intrekken. Arnhem dient als *hub* om de regio Gelderland verder te bestieren - zo verkoopt Oostpool *Crashtest Ibsen: Pijlers van de samenleving* en *Depththroat Diderot* mee aan de Gelderse theaters - en de noordelijke delen van Nederland trekken we verder in vanuit Groningen. Aan de hand van onze nomadische samenwerkingen vergroten we bovendien niet alleen onze geografische spreiding maar reiken we ook buiten het theaterlandschap. Onze nomadensteden en -partners zijn zodoende geen eindstation, maar een vertrekpunt om onze *plug&play* vleugels de komende jaren nog verder te spreiden.

Zo zijn we bijzonder geïnteresseerd in de Brainportregio Eindhoven - beter bekend als het Silicon Valley van Nederland. Dit zou een ontzettend interessante regio zijn voor dit nomadenplan. Dat geldt ook voor Antwerpen, wat een gedroomde eerste Vlaamse nomadenstad zou zijn. In de komende jaren willen we in deze steden voedingsbodem creëren voor een nomadenbestaan vanaf 2020.

Internationaal

In de uitbreiding van de Moeremans&Sons community beperken we ons niet tot ons relatief kleine taalgebied. (Lands)grenzen zeggen ons niets: we zijn niet voor niets nomaden. Er is een groeiende interesse voor onze voorstellingen uit België, en ook vanuit het internationale (festival)circuit is er regelmatig interesse (bijvoorbeeld voor de *Crashtest Ibsen*-reeks uit Duitsland en Noorwegen). Maar we hangen onze internationale ambities niet alleen op aan internationale speelbeurten. Onze universiteitssamenwerkingen openen de deur naar een grote community van internationale studenten, en ook expats zijn te lang een dode hoek in onze internationale ambitie geweest. Alle onze voorstellingen geven we daarom vanaf nu in het maakproces direct een Engelse vertaling mee, om ze zowel buiten als zeker ook binnen onze landsgrenzen tweetalig te kunnen spelen.

7. Toelichting op de begroting

Schaalvergroting '17-'20

Vanaf 2013 hebben we jaarlijks belangrijke stappen gezet in de budgetten die we hanteerden. In 2013 produceerden we twee toneelschoolvoorstellingen zelfstandig verder. In 2014 gingen we voor het eerst zelf produceren, en in 2015 bewezen we met *Tempopia* de productionele én financiële eindverantwoordelijkheid over een groots Oerolproject inclusief een kleine- én een grotezaalvoorstelling aan te kunnen. In 2016 maken we *Futopia* met een nog grotere begroting en zetten we de stap naar een financieel continue structuur, verspreid over het jaar. Zo stomen we onszelf klaar voor de te hanteren budgetten van 2017 tot en met 2020.

Personele beheerslasten

Iedereen krijgt maximaal één dag per week betaald voor zijn productionele taken, de hoogte van de vergoeding is afhankelijk van de omvang van de taken. We kiezen voor een soort *overall* basisinkomen, omdat de productionele taken het hele jaar doorlopen en omdat de voorbereiding per takenpakket anders is.

Vaste voet

De aangevraagde vaste voet gebruiken we voor continue kosten verspreid over het jaar: de productionele dubbeltaken, onze boekhouder - die dicht op het collectief gaat opereren om ons administratief werk uit handen te nemen - accountantscontrole, verzekeringen, pensioen- en werkgeverslasten, kantoorkosten en onvoorziene kosten.

CAO

De artistieke salarissen zijn conform de richtlijnen CAO Theater.

Verwachtingen overige bijdragen

We schatten de slagingskansen van onze overige subsidieaanvragen reëel in: de gemeenten reageren unaniem enthousiast op onze plannen en spoorden ons aan om bijdragen aan te vragen, en met de private fondsen die we in ons plan noemen hebben we in de afgelopen jaren een band opgebouwd aan de hand van één of meerdere projecten.

Sponsorinkomsten

Naast 'gewone' sidekicks werken we met *financial sidekicks* die 10 euro per maand doneren. Door bedrijven worden we vooral gesponsord via non-monetaire bijdragen die voor ons tot

kostenverlaging leiden, zoals repetitieruimte, duizenden keelpastilles of korting op bioscoopreclame. We krijgen veel gedaan voor weinig.

Verwachte zaalbezettingen

De verwachte zaalbezetting hebben we in de begroting gebaseerd op gemiddelde bezoercijfers per type productie. We verwachten bij de grotezaalvoorstellingen - zowel op Oerol als aan het vasteland - gemiddeld 320 bezoekers te halen, voor de ideeënstukken 100, de lunchvoorstellingen 75 en de museumtochten 40. We houden hierbij rekening met een stijging door verwacht succes en de groei van onze publieksgroep via ons sidekickstelsel.

Financiële positie

Ons eigen vermogen was op 1 januari 2016 73.329 euro. Dit bedrag zal in de komende vier jaar stabiel blijven en waar mogelijk beperkt groeien als minimale buffer om tegenvallers te kunnen opvangen.

Jaarrekeningen 2014

De ingevulde gegevens in het online formulier wijken af van de cijfers in de jaarrekening 2014 omdat hierin een toegezegde subsidie van het Prins Bernhard Cultuurfonds (15.000) is opgenomen in de resultatenrekening die vervolgens als vordering en bestemmingsreserve op de balans is gezet. Het gecorrigeerde resultaat in de online cijfers van 2014 is daarom 5.783 euro.

Jaarrekening 2015

De realisatie wijkt af van de begroting 2015 als gevolg van nadere afspraken met coproducent NNT voor Tempopia. Een groot deel van de baten en activiteitenlasten zijn door het NNT voor hun rekening genomen.

Leiden '17

Motivaties samenwerkingspartners (bijlage)

Theater Ins Blau

“In Moeremans&Sons herkennen we de gedrevenheid en de wil om alle facetten van het bestaan als theatergezelschap zelf in de hand te houden. Gestart in 1978 als onafhankelijk theatercollectief heeft Theater Ins Blau tot de dag van vandaag diezelfde open kijk op de theaterpraktijk weten vast te houden, die open blik willen we graag delen met en stimuleren in groepen waarbij we verwantschap voelen.”

- Kees van Leeuwen, directeur

Museum De Lakenhal

“Museum De Lakenhal verbindt als een netwerkmuseum heden en verleden, staat open voor nieuwe ontwikkelingen en produceert interdisciplinaire projecten. In die traditie verheugt Museum De Lakenhal zich zeer op een samenwerking met Moeremans&Sons dat zich de afgelopen jaren als vernieuwend en spraakmakend theatercollectief heeft bewezen. Museum De Lakenhal ziet als een van de founders van de Nacht van Kunst & Kennis - hét interdisciplinaire festival in Zuid-Holland op het snijvlak van kunst en wetenschap – daarnaast eveneens een mooie gelegenheid tot samenwerking met Moeremans&Sons tijdens dit jaarlijkse festival.”

- Minke Schat, hoofd publiek

Universiteit Leiden

“Bij de Universiteit Leiden streven we er naar de resultaten van het onderzoek en de aanwezige expertise onder de aandacht te brengen bij een zo breed mogelijk publiek. Dit doen we onder anderen door middel van het festival ‘de Nacht van Kunst en Kennis’. Vanuit de Universiteit Leiden werken we daarvoor graag samen met Moeremans& Sons omdat zij op een creatieve, innovatieve en interactieve manier de verbinding leggen tussen de wetenschappelijke wereld en een breed publiek.”

- Inès van Arkel, adviseur wetenschapscommunicatie

Universiteit
Leiden

MUSEUM DE LAKENHAL

Arnhem '18

Motivaties samenwerkingspartners (bijlage)

Toneelgroep Oostpool

“Moeremans&Sons is altijd dichtbij geweest, de acteurs begonnen hun carrière om de hoek op de Arnhemse toneelschool en velen van hen speelden al regelmatig in onze producties, Joep van der Geest was jaren onderdeel van ons ensemble en Sarah Moeremans gaat vanaf 2017 deel uitmaken van het artistieke team van Toneelgroep Oostpool. Dit innovatieve collectief past bij Toneelgroep Oostpool en we steunen ze de komende jaren dan ook graag in hun groei als zelfstandig collectief.”

- Marcus Azzini, artistiek directeur

Museum Arnhem

“Wij zoeken altijd naar naar nieuwe mogelijkheden om onze collectie en de verhalen daarover dichterbij de mensen toe te brengen en we zijn zeer geïnteresseerd in deze cross-over met Moeremans&Sons, omdat we hierdoor het museum op een bijzondere, andere manier inzetten.”

- Saskia Bak, directeur

Arnhemse Toneelschool (ArtEZ)

“De Arnhemse Toneelschool ziet uit naar de samenwerking met Moeremans&Sons. De groep is ontstaan op de Arnhemse Toneelschool. Via ‘My First Suicide’ in het derde- en ‘Kill Your Character’ in het vierde studiejaar groeide het gezelschap uit tot een inspirerend collectief dat op een volstrekt zelfstandige manier groot vakmanschap weet te binden aan een speelse, onderzoekende, geestige en kritische houding ten opzichte van de hun omringende wereld.”

- Ernst Braches, studieleader

Kröller Müller

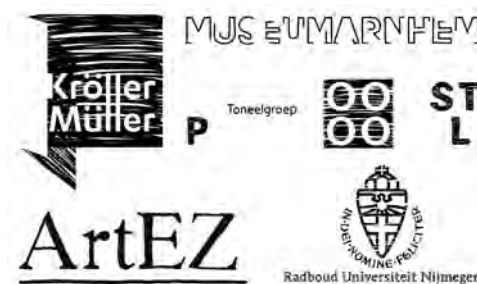
“De plannen van Moeremans&Sons wekten onze grote interesse en sluiten mooi aan bij de filosofertradiitie die we in Kröller Müller hebben. We gaan dan ook graag in 2018 en de jaren daaromheen de samenwerking aan met Moeremans&Sons.”

- Herman Tibosch, coördinator educatie

Radboud Universiteit

“Met Moeremans&Sons verbinden we ons aan een partner die expertise heeft op een gebied dat bij ons sterk onderbelicht blijft. Wij hebben veel wetenschappelijke kennis en kunde in huis, maar op het gebied van vorm, presentatie en abstractie liggen interessante mogelijkheden die we met Moeremans&Sons zullen onderzoeken. Om samen te zoektocht aan te gaan naar manieren om vorm en inhoud wederzijds te versterken.”

- Anouta de Groot, programmamaker

Groningen '19

Motivaties samenwerkingspartners (bijlage)

Groninger Museum

“Het Groninger Museum ondersteunt graag initiatieven die de kunstbeleving anders proberen te benaderen en zodoende te verrijken en het innovatieve initiatief van Moeremans&Sons past geheel binnen die traditie. We gaan dan ook graag de samenwerking aan.”

- Andreas Blühm, directeur

Grand Futura

“I’m always interested in what I call ‘the Heretics’: the ones that don’t necessarily run with the inherited norms and other people’s ideas. In the work of Moeremans&Sons I feel a certain restlessness, a desire to ask questions that may not always have easy answers. I was delighted when Moeremans&Sons proposed a ‘year of attachment’ at the Grand Theatre, and I have no doubt that their proposed plans will intrigue and inspire us not only during our 2019 season, but also before and after.”

- Mark Yeoman, artistiek leider

Studium Generale Groningen

“Studium Generale Groningen (SGG) heeft een uitgebreid netwerk binnen de RUG en de Hanzehogeschool en organiseert vernieuwende en multidisciplinaire activiteiten op het gebied van wetenschap, cultuur en maatschappij. De samenwerking met Moeremans&Sons biedt mogelijkheden om wetenschap, kunst en praktijk samen te laten komen op een innovatieve en creatieve manier en studenten en publiek actief te betrekken bij het creatieproces van voorstellingen en het ontwikkelen van programma’s.”

- Kirsten Krans, programmamaker Studium Generale Groningen

GRAND THEATRE
GRONINGEN

RoHague '20

Motivaties samenwerkingspartners (bijlage)

Theater aan het Spui

“Theater aan het Spui werkt al meerdere jaren met veel genoeg samen met Moeremans&Sons. Met name de inhoudelijke kwaliteit van de voorstellingen en op het gebied van publieksbinding levert Moeremans&Sons uniek werk passend binnen de uitgangspunten van Theater aan het Spui. Het publiek herkent de makers in hun stoffas inmiddels en is nieuwsgierig naar hun volgende stappen. We zetten de samenwerking in de komende vier jaar dan ook zeer graag voort door het werk van Moeremans&Sons te tonen aan het (Ro)Haagse publiek en door op zoveel mogelijk (vernieuwende) manieren samen te werken.”

- Cees Debets, directeur

Theater Rotterdam / De Rotterdamse Schouwburg

“De Rotterdamse Schouwburg kijkt terug op prachtige ervaringen met Moeremans&Sons, dat een onorthodoxe wijze van presenteren, produceren en publieksbenadering nastreeft die nauw aansluit bij onze visie. Wij verheugen ons op hun bijzondere projecten in de zaal, die wij graag presenteren; daarnaast zien wij uit naar ad-hoc projecten in de vorm van lunchvoorstellingen in de hal, bijzondere lezingen en activiteiten rondom actuele gebeurtenissen zoals rondom de verkiezingen. In samenwerking met Operadagen Rotterdam en Productiehuis Rotterdam presenteren we ook graag de première van hun Poperette.”

- Walther van den Heuvel, hoofd programmering

Gemeentemuseum Den Haag

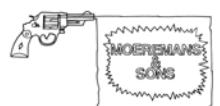
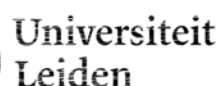
“Het Gemeentemuseum Den Haag werkt geregeld samen met partners uit het theater (in het verleden onder andere de Warme Winkel en de Veenfabriek). We zien er naar uit om samen met Moeremans&Sons verder te zoeken naar vormen om beeldende kunst en theater te verbinden.”

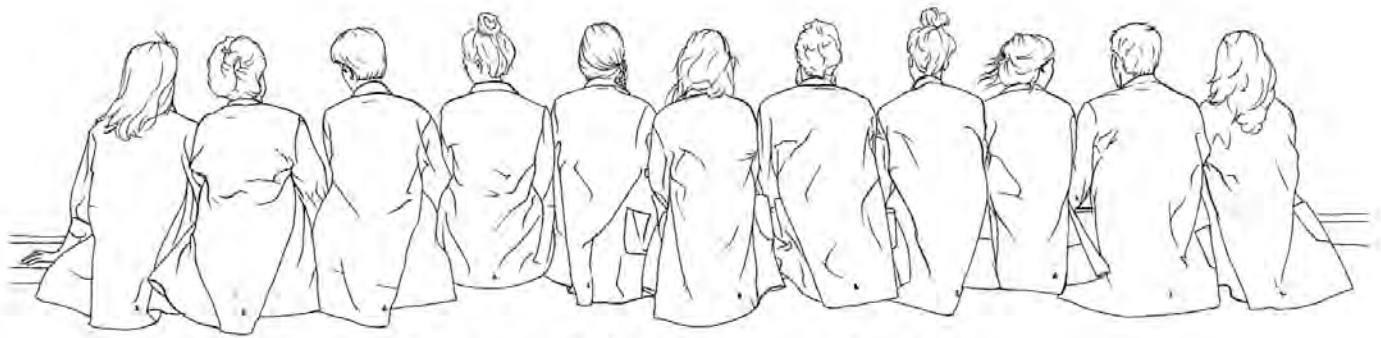
- Benno Tempel, directeur

WORM

“Tegelijk met de interessante ontwikkelingen van Moeremans&Sons en de drang om de gebaande paden onder te laten lopen, heeft WORM zich omgekeerd gestort in het avontuur van theater. Niet als klassieke vertolking van een métier, maar als vervolmaking van de wens om zo volledig mogelijk (kunst)terreinen op ongebaande paden te onderzoeken. Andere publieksstromen, halstarrige ontkenning van cliché's, moedwillige ontaardingstrategieën en andere vormen van hedendaags avantgardisme slaan hierbij de trom. Flexibiliteit, opportunisme en contextualisatie zijn een aantal sleutelwoorden. Het doel is om de komende jaren elkaar te helpen deze nobele missies te verwezenlijken.”

- Hajo Doorn, chef de mission

Manifest Moeremans&Sons

If you play, plug and play

Al onze decors moeten door ons zelf vervoerd, gebouwd en afgebroken kunnen worden. En we draaien onze eigen techniek. Plug&Play betekent dat onze voorstellingen altijd en overal moeten kunnen spelen.

Everybody is a stand-in

Iedereen kan alles spelen. Ons principe is dat alle acteurs van Moeremans&Sons aangevuld door externe stand-ins alle rollen voor hun rekening zouden moeten kunnen nemen. Niet alleen omdat het ons extreem flexibel maakt, maar vooral omdat het het begrip 'typecasting' naar de vorige eeuw verwijst.

Sprekken is zingen, zingen is spreken

Zingen lijkt emotioneel, spreken lijkt rationeel maar emotioneel en en rationeel zijn niet van elkaar te onderscheiden. Daarom zingen we gedachten en spreken we emoties.

Pop up

Moeremans&Sons omarmt het pop-up principe. In plaats van een aaneengesloten speelperiode van een paar maanden - het zogenaamde en-suite spelen - steken al onze plug&play shows gedurende het hele jaar minimaal maandelijks de pop-up kop up.

We zijn toch allemaal nuchtere idealisten

Naast theatermaker is elk lid van Moeremans&Sons ook theatermogelijkmaker. Iedereen heeft naast zijn artistieke verantwoordelijkheid ook productionele taken. Dat maakt ons vrij als een vogel én verantwoordelijk.

Do what you can't

Wij willen te allen tijde daders en geen slachtoffers zijn. Ook als we de daad nog niet beheersen. We konden geen plug&play collectief oprichten, geen posters zeefdrukken of websites bouwen. We konden niet boekhouden of T-shirts maken en nu kunnen we dat wel. Wij doen wat we niet kunnen. #jehebthetnietvanmij, maar 2016 wordt misschien wel het jaar van bierbrouwen.

The actor wears the costume, not the character

Kleren maken niet alleen de man, ze lijken hem ook betekenis te geven. Hoe veelzeggend een kostuum voor een bepaald karakter ook lijkt, morgen speelt een andere acteur diezelfde rol in een ander kostuum en is het kostuum even veelzeggend. In het oog van de toeschouwer klopt het kostuum altijd. #anticasting.

It's an idea, not a trauma

Personages zijn vat vol trauma's en emotionele herinneringen, maar verpersoonlijkingen van meningen en (politieke) ideeën. Een personage is een verzameling zinnen. Dit noemen we Brecht 2.0.

The audience is a community

Theater is een plek van samenkomst waar een samenzwering plaatsvindt. Elke avond vormen we met ons publiek een gelegenheidsgemeenschap en daarin agenderen we filosofische vraagstukken.

The audience goes Pro

Als we een plug&play show registreren is dat door enkele leden van het publiek een GoPro camera op het hoofd te zetten. Zo ontstaat een openlijk subjectieve weerslag in plaats van een schijnbaar objectief vastleggen van de show.

If you use, re-use

In onze ogen kun je niet materialistisch genoeg zijn. We willen spullen meer waarde toekennen. De enkelzijdig geprinte brief van de gemeente is geen afval maar een flyer. Decorstukken doen in meerdere shows mee. Uw oude tafellaken wordt de mouw van een Moeremans&Sons t-shirt. We love stuff.

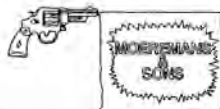
It's a complex world after all

Het maatschappelijk debat wordt gedomineerd door eenvoudige oplossingen en simpele antwoorden. Wij geloven in ingewikkelde oplossingen en tegennatuurlijke antwoorden. Waarom simpel zijn als je complexiteit aankan?

De taal is moe

Wij stellen een metaalmoetheid vast in onze taal. Daarom herdopen we vastgeroeste, uitgekauwde en evidente begrippen zodat we onszelf dwingen de ultieme benaming te vinden. And this is a never ending story...

#everybody-is-a-stand-in #plugandplaycollectief #dowhatyoucant #PublicAffairs #Brecht2.0 #sidekicks #gelegenhedsgemeenschap #ChinezenbijZwitsters of #dodelijketitels #MyFirstSuicide #KillYourCharacter #ShootTheMessenger #MyOwnPrivateDisaster #SelfKillingProphecy #Crashtesttbsen #JustCheckingTheWall #YouAreWhatYouLunch #pomotitels

moeremansandsons